

Eerste exemplaar jubileumboek De Bouwte voor Muller (97)

■ MIDWOLDA - Lea Stevens-Muller schrikt zich een hoedje als zaterdagochtend om vijf uur bij haar de telefoon gaat. Aan de andere kant van de lijn hoort ze de stem van haar vader Sivert Muller. Op 17 juni hoopt hij zijn 98e verjaardag te vieren. Daar denkt de in Slochteren woonachtige Muller nog maar even niet aan. Het telefoongesprek duurt niet lang. Of Lea met haar vader naar Midwolda wil.

Door **René Beishuizen**

Daar in dorps huis De Schakel, een naast het complex neergezette feesttent en de openbare basisschool De Bouwte wordt feest gevierd. De school bestaat dit jaar 115 jaar. Sivert Muller is oud-leerling en heeft zich aangemeld voor de reünie. Zijn dochter kan niet weigeren. Maar er is een probleem. Zij heeft die school nimmer bezocht. Is dus ook geen reüniste.

Geen probleem voor vader. Hij pakt tegen kwart voor acht nogmaals de telefoon. Belt iemand van de reüniecommissie. Uiteraard is zijn dochter ook welkom. Om kwart voor één is het tweetal in Midwolda. Drie kwartier later gaan de deuren pas open. Sivert Muller heeft er zin in. Dat is wel duidelijk. Het is dan ook niet vreemd dat hij in de nacht van vrijdag op zaterdag geen oog heeft dichtgedaan. Zenuwachtig is 't ie toch wel een beetje.

De opening van de reünie verloopt wat chaotisch. Met name de jonge generatie luistert nauwelijks naar de diverse sprekers. Dit in tegenstelling tot de ouderen. Pas als Theo Kiewiet op het podium achter de microfoon plaatsneemt, wordt het stil. De 600 aanwezige

▲ Sivert Muller (rechts) was de oudste reünist van de school De Bouwte. Hij ontving het eerste exemplaar van het jubileumboek.

Foto: Dennis F. Beek

gen horen en zien een geëmotioneerde Kiewiet. Hij heeft in zijn eentje het 104 pagina tellende jubileumboek geschreven en samengesteld.

Na een paar zinnen schiet hij vol. Het is muisstil in de tent. Na twee haperingen herstelt Kiewiet zich. Na afloop erkent hij dat dát moment er een was van emotie. „Ik heb zolang naar dit moment toegeleefd. Dan is zo'n ontlading logisch,” zegt Kiewiet. Als dank voor het vele werk krijgt hij een ovatio-

neel applaus. De waardering van zijn ex-schoolmakers is groot. Het boek wordt later die middag door het merendeel van de reünisten in ontvangst genomen. Uiteraard tegen betaling.

Sivert Muller hoeft de knip niet te trekken. De jubileumcommissie en Theo Kiewiet hebben besloten het eerste exemplaar uit te reiken aan de oudste reünist. Muller dus. Je hoort de ohh's en ahh's door de tent gaan als Muller zonder hulp het podium opkomt. Ook

nu is het weer muisstil. Dan neemt hij het woord.

„Het doet me een genoeg als oude man hier op het podium te staan,” roept hij. „Ik ben geboren op 17 juni 1898. Ben nog altijd gezond, maar wel een beetje doof. Ik ben God dankbaar dat ik hier mag staan.”

Muller krijgt de 1200 handen andermaal op elkaar. Hij geniet. De handen gaan de lucht in. Hij is trots. Later op de middag maakt hij deel uit van de eerste groep, die met de bus een rondrit door het dorp maakt. Bij de huidige De Bouwte stapte het gezelschap uit. Het schoolgebouw wordt geïnspecteerd. Herinneringen worden opgedaan via de talloze foto's, die in De Schakel en De Bouwte zijn te zien. Het feest der herkenning. Zowel voor de oudste als de jongste generatie.

Meester Siebrands (88) is met zijn dochter Erma van de partij. 's Ochtens om kwart voor tien vertrokken vanuit zijn woonplaats Aalten, in de Achterhoek. Hij herkent niet zoveel oud-leerlingen. Ze herkennen hem daarentegen wel. „Ik ben Annie Kuiper. U weet wel de dochter van de slager.” Siebrands fronsde de wenkbrauwen. „Dat was geen beste,” zegt hij glimlachend, waarna Annie eieren voor haar geld kiest. Ze loopt, eveneens met een lach op het gezicht, door. „Ik was een strenge onderwijzer,” zegt Siebrands, die van 1933 tot 1942 werkzaam was op De Bouwte.

In de feesttent worden herinneringen opgehaald. In het dorps huis wordt het jubileumboek door velen ingekeken. In De Schakel worden handen geschud. Kortom: de reünie van de openbare basisschool De Bouwte in Midwolda was het feest van de herkenning.

GD 13-5-96